

- नकिर्ह्येषां ज॒नू॒षि वे॒द ते अ॒ङ्ग वि॒द्रे मि॒थो ज॒नि॒त्रम् ॥२॥
 अ॒भि स्व॒पू॒भिर्मि॒थो व॑प॒न्त वा॒तस्व॒नसः श्ये॒ना अ॑स्पृ॒धन् ॥३॥
 ए॒तानि॒ धी॒रो नि॒णया चि॒केत॒ पृ॒श्निर्य॑दू॒धो म॒ही ज॒भार॑ ॥४॥
 सा वि॒दसु॑वी॒रा म॒रु॒द्भि॒रस्तु॒ स॒नात्स॑ह॒न्ती पु॒ष्य॑न्ती नृ॒मण॑म् ॥५॥
 5 या॒मं ये॒ष्टाः शु॒भा शो॒भि॒ष्टाः श्रि॒या संमि॑ष्टा ओ॒जो॒भि॒रु॒याः ॥
 उ॒ग्रं व॒ ओज॑ स्थि॒रा श॒वांस्य॑धा म॒रु॒द्भिर्ग॑णस्तुवि॒ष्मान् ॥७॥
 शु॒भ्रो वः शु॒ष्मः क्रु॒ध्मी म॒नांसि॑ धु॒निर्मु॑नि॒रिव॑ श॒र्धस्य॑ धृ॒ष्णोः ॥
 स॒ने॒म्य॒स्सद्यु॑योत॑ दि॒द्युं मा वो॑ दु॒र्म॒ति॒रि॒ह प्र॑ण॒ङ्गनः ॥९॥
 प्रि॒या वो॒ नाम॑ हु॒वे तुरा॑ण॒मा य॒वृ॒प॒न्म॒रुतो॑ वाव॒शानाः ॥१०॥

XLIII. RIGVEDA VII. 86.

- 10 धी॒रा त्व॑स्य म॒हि॒ना ज॒नू॒षि वि॒ यस्त॒स्तम्भ॒ रो॒द॒सी चि॒दु॒र्वी ।
 प्र॒ ना॒क॒मृ॒ष्ट्वं नु॑नु॒दे वृ॒ह॒न्तं द्वि॒ता नक्ष॑त्रं प॒प्रथ॑च्च भू॒म् ॥१॥
 उ॒त स्व॒या त॒न्वा॒ऽसं व॑दे॒ तत्क॒दा न्व॑न्त॒र्वरु॑णे भु॒वानि॑ ।
 किं मे॒ ह॒व्यम॑ह॒णानो॑ जु॒षेत॒ क॒दा मृ॒च्छी॒कं सु॒म॒ना अ॒भि ख्य॑म् ॥
 पृ॒च्छे तदे॒नो वरु॑ण दि॒दृक्षू॑पो ए॒मि चि॒कि॒तुषो॑ वि॒पृ॒च्छम् ।
 15 स॒मा॒नमि॒न्मे क॒वय॑श्चि॒दाहुर॑यं ह॒ तुभ्यं॑ वरु॒णो ह॒णी॒ते ॥३॥
 कि॒मा॒गं आ॒स वरु॑ण ज्ये॒ष्ठं य॒त्स्तो॒तारं॑ जि॒घांस॑सि स॒खाय॑म् ।
 प्र॒ त॒न्मे वो॒चो दू॒ळ॒भ स्व॒धा॒वो ऽव॑ त्वा॒ने॒ना न॑म॒सा तुर॑ इ॒याम् ॥
 अ॒व॒ दुग्॑धानि॒ पि॒त्र्या सृ॒जा नो॑ ऽव॒ या व॒यं च॑कृ॒मा त॒नू॒भिः ।
 अ॒व॒ रा॒ज॒न्यश्रु॑तृ॒पं न ता॑युं सृ॒जा व॒त्सं न दा॑न्मो व॒सि॑ष्ठम् ॥५॥
 20 न स॒ स्वो दक्षो॑ वरु॒ण ध्रु॒तिः सा सुरा॑ म॒न्युर्वि॒भी॒द॒को अ॒चि॒न्तिः॑ ॥